

tum inter judæos, an in eo debeat nomen Domini invocare, dict. n. 4. — an illud esse possit infamis, et quid si post creationem factus fuerit infamis, ibidem et n. 5. — quid scire debeat, et an leges, n. 6 dict. l. 2. — qui non scit formulas et notas, an teneatur parti de imperitia, dict. n. 6. — debet habere notitiam illarum rerum, de quibus à jure instrumenta confici prohibentur, ibid. — si conficiat instrumentum contra juramentum ab eo tempore assumptionis præstitum, alia instrumenta postea per eum confecta non tenebunt, ibidem. — Tabelliones tenentur ad secretum, secundum quod eis à partibus injungitur, et quando, n. 7 dict. l. 2 t. 19 p. 3. — Tabellio quando puniatur si faciat instrumentum clandestinum, ibid. in dict. n. 7. — Tabelliones debent esse vicini locorum, ubi instrumenta facere volunt, et aliis istud officium concedi non debet, n. 8 dict. l. 2. — forenses instrumenta, sive testamenta, vel alias scripturas facere minimè possunt, dict. n. 8. — Tabellio laicus quando à laico est constitutus, si faciat instrumentum super spiritualibus, an instrumentum istud valeat, n. 10 dict. l. 2. — Tabellines creare, an possit in hoc privilegiatus, et an consuetudo istam potestatem dare possit, et qualis esse debeat, an immemorialis, vel quadraginta annorum, n. 2 l. 3 t. 19 p. 5. — olim ponebantur per civitates sui loca, sicque talis electio ad communitatem terrarum pertinebat, n. 5 ibid. — Tabellio ab aliquo domino creatus, si faciat instrumentum in domini favorem, an tale instrumentum valeat, n. 6 l. 3 tit. 19 part. 5. — Et an isti testamenta sive instrumenta venditionum, vel cæterorum contractuum conficere possit, ibid. n. 7. — Tabelliones generales solus Princeps illos facit, n. 8 ibid. — creare possunt domini terrarum, qui iudices in terris suis creare possunt, et quid isti facere possint, dict. n. 7. — personaliter comparere debent, ut examinentur, neque in hoc potest interesse procurator, n. 1 l. 4 t. 19 p. 5. — Et quid si creetur sine examinatione, an licet idoneus sit, debeat tamen removeri, dict. n. 4. — Tabelliones à quibus examinentur, et quid in curia Romana, n. 5 dict. l. 4. — Et an debent afferre litteras testimoniales illius loci, unde sunt, ibi n. 4. — Tabelliones non debent facere instrumenta super contractibus à jure reprobatis, ibid. n. 5. — Tabellio puniri debet criminaliter, si faciat instrumentum illicitum, dict. n. 5. — Nec faciet instrumentum in fraudem ururarum sub pœna privationis officii et perjuri, dict. n. 5. — Non tamen puniatur pœna falsi, licet conficiat instrumentum illicitum, ibidem. — Tabellio jurare debet cum creatur, et quæ debeat jurare, n. 5 dict. l. 4 per text. ibi. — cum fuerit requisitus instrumenta facere debet, sub pœna perjuri, quia propter hoc dicitur servus publicus, n. 7 dict. l. 4 t. 19 p. 5. — an debeat instrumenta propria manu scribere, sive sit protocollum, sive inde sumptum, n. 2 l. 3 t. 19 p. 5. — si sit multum infirmus, ita quod signare non possit, quid fieri debeat, n. 3 dict. l. 5. — Tabelliones non debent instrumenta sua facere per abbreviaturas, et de pœna contrarium facientium, n. 1 et 2 l. 7 t. 19 p. 5. — Et quid si tales abbreviaturæ sint significativè numeri, et in communi usu, dict. n. 2 dict. l. 7. — Et qualiter istud de abbreviaturis debeat in-

telligi, dict. n. 2. — Tabelliones debent annos dominiponere in instrumento extensè, non per abbreviaturas significativas numeri, ibid. in n. 3. — Et si instrumentum vitiatur culpa, seu imperitia tabellionis, an ad damnum sive interesse teneatur, ibid. n. 4. — Tabelliones domus Regis debent registra servare, et si illud celant, puniuntur pœna falsi, n. 2 l. 8 t. 19 p. 5. — Tabellio debet habere registrum omnium scripturarum, quod exhibere cogitur, quando ei fuerit petitum, n. 1 l. 9 t. 19 p. 5. — Et quid si protocollum non appareat, vel probetur fuisse amissum, an instrumentum inde sumptum probet aliquid, dict. n. 4. — Tabellio debet torqueri, si dicat se protocollum amisisse, et qualiter plus puniri debeat, dict. n. 4. — Et quid si instrumentum erat antiquum, et tabellio jam sit mortuus, an instrumentum sumptum probet, dict. n. 1 ad fin. — Tabellio nihil scribere potest nisi rogatus sit à partibus, et qui non rogavit notarium, an illum cogere possit, ut sibi detur instrumentum, et quod ipsi volunt, n. 2 dict. l. 9. — Et an præsumatur rogatus, ibidem. — Tabellio, an possit instrumentum extendere servata rei substantia, et quid hodie, ibi n. 4 et 6 l. 8 t. 9 p. 2. — an possit objicere petenti instrumentum, quod sua non interest ex aliqua causa, et an possit implorare, ut pars, quæ de sua editione læderetur, citetur; et quid si nolit hoc agere, n. 5 dict. l. 9 tit. 19 part. 5. — potest edere instrumentum, etiamsi pars contradicat, et quid pars læsa tunc facere debeat, dict. n. 5. — Et quibus expensis edi debeat, ibid. — Tabellio, an possit cancellare protocollum, postquam ex eo dedit instrumentum sumptum, ibi n. 6. — reficere potest scripturam, si pars illam amisit, etiam amissio non probata, neque citata altera parte, n. 2 l. 10 tit. 19 part. 5. — Et quando tabellio ad hanc refecionem non teneatur, et quid si refecerit, quando reficere non debuerat, n. 3 et 4 ibidem. — Tabelliones ut plurimum sunt inhumani in salariis exigendis, quæ salaria taxari debent de jure communi, n. 3 leg. 15 tit. 19 part. 5. — Tabellio non potest facere sibi satisfieri propria auctoritate, ubi quantitas taxata non est, sed cum taxatione iudicis, ibidem. — Tabelliones, et de ipsorum salariis, et quid si plus receperint etiam ab sponte solventibus, n. 1 et 2 l. 15 tit. 19 part. 5. — Et qua pœna teneantur si plus receperint, quam esset eis taxatum, dict. n. 4 dict. leg. 15. — Et qualiter hodie fiat taxatio, an pro valore rei, vel pro quantitate scripturæ, dict. n. 2 dict. l. 15. — Tabelliones minora salaria percipere debent à judæis, quam à christianis, et quare, n. 3 dict. l. 15 tit. 19 part. 5. — Regis, si falsitatem faciant, debent mori, n. 2 l. 16 tit. 19 part. 5. — Et quid in alijs tabellionibus civitatum, ibi in n. 4 dict. l. 16 et n. 6 ibi. — Tabellio dicens, quod Titius instrumentum produxit realiter, an puniatur tamquam falsarius, si ita non sit, sed verbo tantum allegavit, dict. n. 6. — falsarius à quolibet de populo accusari potest, ut manus ei amputentur, dict. n. 6. — Et quid si instrumentum falsum, quod fecit, sit aliàs in se nullum, an tabellio eadem pœna puniatur, dict. n. 6. — Et quid si instrumentum sit verum in principali, falsum tamen in accessoriis, ut in appositione pœnæ, vel alibi, ibidem. — Tabellio cons-

titutus super præda, si ibi falsitatem committat, qualiter puniatur, ibidem. — an possit instrumenta conficere pendente accusatione falsi, dict. n. 6 in fin. verbis. — damnatus de falso, ei manus dextera mansit, officium tabellionatus exercere non poterit, ibi in n. 7. — Et an iudex in sententia possit ei reservare instrumentorum confectionem, dict. n. 7. — Et an instrumenta per eum facta ante condemnationem, ex quo in officio toleratur, valeant, ibidem. — Et quid si esset damnatus ex alio crimine, vel de falso in alio, quod in officio suo, dict. n. 7 in fine. — Tabelliones stylus in comparandis litteris semper inspiciendus est, quod etiam exemplificat, n. 2 l. 4 tit. 20 p. 3. — à pauperibus aliquid exigere non debent, et quid si perveniant ad pinguiorem fortunam, n. 5 l. 6 tit. 22 part. 5. — Tabellio si sit infamatus, ex eo scilicet quia negavit depositum, an instrumenta conficere possit, n. 4 l. 8 tit. 3 part. 5. — Tabellionis presentia an sufficiat, et testium, ut donatio, quæ excedit quingentos aureos, si de ea fiat publicum instrumentum, non sit necessarium quod insinuetur, n. 16 leg. 9 tit. 4 part. 5. — Tabellio si sit iudex, et tabellio, an sufficiat coram eo insinuationem donationis excedentis facere, n. 16 supradict. — non potest rogari, nisi tantum de his, quæ in ejus presentia fiunt, num. 1 ad fin. l. 6 titulo 5 part. 5. — navis, si instrumenta fecerit, qualem vim faciant, num. leg. 1 per text. ibi, tit. 9 part. 5. — qualiter debeat conficere instrumentum de contractu muti, vel surdi, num. 7 in fin. leg. 2 tit. 11 part. 5. — Et si monachus prohibitus exercere officium tabellionatus, faciat instrumenta de novo, an illa valeant, n. 7 leg. 28 tit. 11 part. 5. — Tabelliones quatuor si sine testes alicujus testamenti, an illud sufficiat, num. 4 ad fin. l. 1 t. 1 p. 6. — Tabellio an necessario intervenire debeat in testamentis factis in scriptis, n. 9 d. l. 4 t. 1 p. 6. — si intersit factioni testamenti in scriptis, an tunc possit aperiri sine aliquibus juris solemnitatibus, n. 4 l. 3 t. 2 p. 6. — si faciat aliquod instrumentum, tunc publicatio non est necessaria, dict. n. 4 d. l. 3. — eo ipso, quod aliquam scripturam facit, illa dicitur scriptura publica, ibidem. — qualiter conficere debeat instrumentum publicationis alicujus testamenti, ibidem. — Tabellionis qualiter scripturas reddere teneantur, et an et quando sine die, et consule, n. 5 l. 3 ibidem, et gloss. l. 11 tit. 18 p. 5. — numeri debent facere testamenta ibidem morientium, non verò alia, n. 4 l. 11 per text. ibi, t. 3 part. 4. — aliquid recipere non debent, quando faciunt scripturam pro captivorum redemptione, n. 7 l. 5 per text. ibi, t. 10 part. 6. — Et an infamis officium tabellionatus exercere possit, n. 10 l. 7 tit. 6 part. 7. — Tabellio si faciat instrumentum tanquam tabellio, si numquam fuisset creatus, qualiter puniatur, et quid si fuit creatus tabellio, sed privatus fuit, n. 1 et 2 l. 1 tit. 7 part. 7. — an et quando veniat puniendus, vel non ex instrumento falso ab ipso facto, et quando et ex quibus excusetur; et quàm plura de hoc vide per n. 1 et 2 l. 1 per text. ibi, tit. 7 part. 7. — an puniatur de falso, quando instrumentum, quod confecit erat in se nullum, dict. n. 5 dict. l. 1. — Et quid si instrumentum nondum erat perfectum, ut quia indigebat subscriptione, ibidem. — Tabellio, qui

ante publicationem dicta testium manifestabit, vel legere passus fuit, an puniatur pœna falsi, n. 5 dict. l. 1. — Et an qui se falso gerit pro tabellione, puniatur pœna falsi, n. 5 l. 2 tit. 7 part. 7. — Tabelliones falsarii puniuntur amissione manus, n. 5 l. 6 per text. ibi, t. 7 part. 7.

TABERNA, et an ministrans tabernam, et dans vinum potantibus, sit persona vilis, et quid de domina cauponæ, n. 5 l. 3 tit. 14 part. 4.

TABULÆ pupillares an confirmentur existentia sui hæredis, n. 10 l. 10 et num. 5 et 6 l. 8 tit. 3 part. 6.

TACERE posse, quàm loqui, difficilius est, n. 10 l. 3 tit. 4 part. 2.

TACENS an videatur consentire, et quando; et plura ad hoc vide per n. 1 l. 33 per text. ibi, tit. 34 part. 7.

TACITURNITAS eorum qui redderent Principem difficiliorem ad aliquid concedendum, non semper vitiat, n. 1 l. 36 tit. 18 part. 5. — alicujus qualitatis, qua expressa etiam illud fieret, an actum vitiet, dict. n. 1 in fin. — habetur pro consensu ratione conjunctionis, n. 2 per text. ibi, l. 1 tit. 10 part. 4.

TACITUS consensus qualiter colligatur in illo, qui in minori ætate sponsalia contraxit, si cùm esset pubes consentit, n. 5 et 7 l. 3 tit. 1 part. 4. — Tacitum, et expressum; et quando sit per virtutem taciti, et expressi, et quando tacitus sit majoris potentia, quàm expressum, n. 5 l. 2 tit. 4 part. 5. — Tacitus consensus ex quibus colligatur, ut videatur aliquis domum reconducere, n. 4 l. 20 per text. ibi, tit. 8 part. 5.

TALLIONIS PœNA, vide in verbo **PœNA TALLIONIS**.

TAVROS permittere an liceat, utrum rectores civitatum illud permittentes peccent mortaliter, n. 2 l. 57 tit. 5 part. 1. — Tauri, et ex equa et tauro, vel ex tauro et equa, numquam fuit visum animal, num. 1 leg. 21 t. 11 part. 5.

TAXATIO iudicis an prius fieri debeat, quàm juretur in litem, vel è contra, et non potest taxare ultra duplum interesse communis, n. 4 l. 5 tit. 11 part. 5. — expensarum testium, qualiter, et quibus concurrentibus fieri debeat, n. 17 l. 26 tit. 16 part. 5. — collectarum an per æs, et libram, vel qualiter inter homines fieri debeat, n. 8 l. 20 tit. 52 part. 3. — alimentorum quando alicui relinquuntur, an pro modo reddituum, an verò pro modo valoris reddituum fieri debeat, n. 7 l. 2 t. 19 p. 4. — iudicis requiritur in servi venditione in duobus casibus, de quibus per n. 4 l. 2 tit. 22 part. 4.

TEMPERANTIA quid sit, n. 3 junct. text. in l. 8 tit. 5 part. 2.

TEMPUS decem, vel viginti annorum est sufficiens ad introducendam consuetudinem, n. 4 l. 5 tit. 2 part. 1. — quod esse debeat, n. 5 l. 45 tit. 2 part. 5. — quod attendatur ad faciendam æstimationem rei, sive in juramento affectionis, sive veritatis, n. 8 l. 11 tit. 11 p. 3. — intra quod sententia lata per falsos testes, sive instrumenta, debeat retractari, n. 7 l. 15 tit. 22 part. 5. — intra quod fiscus possit se restituere contra sententiam contra se latam dolo procuratoris sui, quale sit, n. 12 l. 29 tit. 22 part. 5. — decem dierum, quod datur ad appellandum, an à die scientiæ, vel sententiæ cur-

rere incipiat, n. 26 l. 2 tit. 13 part. 3, et n. 21. 10 ibid. — ad appellandum præfixum quale sit, n. 18 l. 2 t. 23 part. 3, et n. 5 l. 22 t. 23 part. 3. — ad appellandum datum an possit de consensu partium prolongari, n. 5 l. 22 tit. 23 part. 3. — datum ad prosequendam appellationem quale sit, et quando appellatio deserta erit, et quid in criminalibus, n. 4 l. 23 ibidem. — intra quod appellatio fieri debet quale sit, n. 4 l. 23 t. 23 part. 3. — intra quod sententia, quæ valida est, debeat mitti in executionem, quale sit, n. 4 l. 5 tit. 27 part. 3. — Et an tempus hoc possit ex causa per iudicem augeri, vel minui, ibid. — Tempus per quod merum imperium præscribatur, quale sit, n. 3 l. 6 tit. 29 part. 3. — cujus initii non extat memoria, an sufficiat ad præscribendas res omnibus communes, n. 4 l. 7 tit. 29 part. 3. — in quo res communes civitatum possint præscribi, quale sit, n. 6 l. 7 supradict. — quot requiratur quando res dotales præscribuntur matrimonio jam soluto, n. 6 l. 8 tit. 29 part. 3. — quod requiratur ad hoc, ut possit præscribi res, in cujus titulo erratur, quando verus titulus creditur, n. 3 l. 14 tit. 29 part. 3. — in quod hæres rem possedit, an possit jungi cum tempore, in quod testator possedit, et quando non prosit ad usucapionem, n. 2 l. 16 ibidem. — quod requiratur ad hoc, ut emens à malæ fidei possessore rem præscribere possit, n. 4 l. 19 tit. 29 part. 3. — præscriptionis, quando ecclesia succedit privato, qualiter computari debeat, n. 2 l. 20 tit. 29 part. 3. — per quod obligationi personali, et etiam ipsi actioni præscribatur, etiam contra ecclesiam, quale sit, n. 4 l. 22 tit. 29 part. 3. — quod detur ad petendam restitutionem propter præscriptionem contra absentem factam, n. 4 leg. 28 tit. 29 part. 3. — quale requiratur in præscriptione servitutis contra ecclesiam, n. 7 l. 15 tit. 31 part. 3. — immemorabile quod dicatur, et an tempus centum annorum immemorabile sit, n. 4 l. 15 t. 31 part. 3. — in quo præscribitur libertas servitutis habentis causam continuam quale sit, n. 5 l. 16 tit. 31 p. 3. — quo sponsa sponsum vagabundum expectare debeat, quale sit, et quid si eo non elapso de licentia iudicis contraxit, an amittat arrhas, n. 3 l. 8 tit. 4 part. 4. — in quo nuptiæ fieri non debeant, n. 9 per text. ibi, l. 18 tit. 2 part. 4. — in quo impotens debeat simul stare cum uxore, antequam ab ea separetur, quale sit, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 4. — Et an in hoc sufficiat tempus interpolatum, vel continuum, n. 6 ibidem. — Et quid si mulier per certam probationem ostendat viri sui frigiditatem, num. 4 et 5 l. 6 tit. 8 part. 4. — Tempus intra quod dotem pro muliere promittens illam solvere debeat, n. 5 l. 11, et n. 2 l. 12 tit. 11 part. 4. — nuptiarum, an expectetur si mulieri ab aliquo fuerit dos relicta, an vero statim debeat, dict. n. 2. — longissimum, an sufficiat ad hoc, ut dominus feudo privari possit, si feudatarius illum in alium transtulerit, n. 5 per text. ibi, l. 10 t. 26 part. 4. — et an pauperes tempore necessitatis possint divites compellere ad sibi mutuandum, et quando et qualiter, n. in proem. t. 1 part. 5. — intra quod minor teneatur petere pretium rei suæ, quam vendidit Rex, quale sit, et an illo tempore elapso admittatur, vel non, n. 5 l. 53 tit. 5 part. 5. — intra quod debeat intentari reme-

dium deceptionis ultra dimidiam justii pretii; quod sit, n. 4 in princ. l. 56 tit. 5 part. 5. — contractus an præsens inspicere debeat, quando aliquis vult intentare remedium l. 2 C. de rescind. vend. vide ibidem in n. 5. — Et an in brevi tempore præsumatur mutatio valoris alicujus rei, n. 6 in princ. ibidem. — Tempus quod dicatur modicum, et quod non modicum, n. 7 l. 19 tit. 8 part. 5. — Et quo tempore debeat fieri solutio, quando quis solvere promisit in quolibet anno, vel in omnibus annis, n. 2 l. 13 tit. 11 part. 5. — Tempus, quod duret facultas solvendi unum pro alio, quod sit, n. 2 l. 3 t. 14 part. 5. — quod debeat inspicere an mortis testatoris, vel testamenti, respectu capacitatis filii instituti, n. 4 l. 22 per text. ibi, t. 3 part. 6. — intra quod hæres conditionem adimplere debeat, ut hæres esse possit, quod sit, n. 4 l. 12 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — ad deliberandum, an detur fideicommissario universali in quem transeunt omnia onera, n. 3 l. 1 tit. 6 part. 6. — ad deliberandum peti debet ab hærede coram iudice, ubi est major pars hæreditatis, n. 4 l. 1 tit. 6 part. 6. — ad deliberandum, peti debet per Abbatem, quando ejus monachus fuit hæres institutus, ibid. in n. 7. — ad deliberandum peti potest per adultum, et quid si habeat curatorem, ibid. in n. 8. — ad deliberandum quod debeat dari hæredibus, etiamsi sint de liberis testatoris, n. 2, 3 et 4 l. 2 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — Sed an post lapsum termini assignati poterit, si adhuc vivat, adire, sive terminus assignetur ad petitionem filii exhæredati, sive ad petitionem creditorum, vel etiamsi hæres sit de liberis testatoris, n. 5 dict. leg. 2 tit. 6 part. 6. — Et quid si dilatio petita sit motu proprio ipsius hæredis, et non ad instantiam alterius, ibidem. — Tempus ad deliberandum à lege hæredi datum, an ex causa per iudicem minui possit, ibidem in n. 4 et 7 in fin. l. 15 tit. 7 part. 6. — Et quid si hæres stetit per decem menses, quibus neque adivit neque repudiavit, qui intra duos menses, qui restabant ad complendum annum, petiit à iudice dilationem ad deliberandum, qui dedit novem menses, an infra istum terminum à iudice præfixum, licet annus legis sit elapsus transmittet istud jus adeundi ad suum hæredem, n. 5 dict. l. 6 tit. 6 part. 6. — Tempus à iudice datum defuncto ad deliberandum, utrum adeat, vel non, illud tamen, quod superest, habebit ejus hæres, et non plus, n. 6 ibidem. — Et quid si post finitum tempus hæredi datum ad deliberandum decessit sine aditione hæreditatis, an illam ad hæredes suos transmittat, ibid. n. 7 et 8. — ad deliberandum, si hæredi detur, interim ipsa bona hæreditaria debent esse penes eum, n. 4 l. 4 per text. ibi. — Et qualia bona restituere teneatur hæres, quando hæreditatem repudiat, qualia verò non, n. 2 dict. leg. 4. — Tempus ad conficiendum, et perficiendum inventarium, quod sit, gloss. leg. 3 per textum ibi, tit. 6 part. 6. — confectionis inventarii, an currat ante aditam hæreditatem, num. 5 dict. leg. 5. — non currit executoribus testamentariis interim quòd de morte testatoris certi non sunt, n. 4 l. 14 tit. 6 part. 6. — intra quod filius, sive suus, sive emancipatus pœnitere possit, si hæreditatem patris sui repudiavit, n. 2 et 3 l. 20 ibidem. — commissæ ingratitude per filium contra pa-

trem ab hærede probari debet, non à patre exhæredante illum, n. 15 l. 4 tit. 7 part. 6. — intra quod hæres teneatur querelare mortem defuncti occisi, sive à familia, sive per extraneos occidatur, quid sit, n. 7 l. 13 tit. 7 part. 6. — ad querelandum testamentum de inofficioso, quale sit, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 8 part. 6. — certæ ætatis, si apponatur per testatorem relinquentem legatum alicui, an per hoc legatum sit conditionale, vel non, ut etiamsi ante decedat, ad hæredes transmittat, et quando non, num. 2 l. 51 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — an per testatorem hæredi præfigi possit ad adeundam hæreditatem, vel post illud hæres excludatur, n. 4 in fin. l. 52 tit. 9 part. 6. — intra quod executores testamenti voluntatem defuncti adimplere teneantur, quod sit, n. 2, 3 et 4 l. 6 per text. ibi, tit. 10 part. 6, et n. 4 l. 8 ibi. — datum in favorem alicujus ad aliquid agendum non in ipsius odium, an currat ignoranti, et impedito, dict. num. 4 in med. — Et à quo tempore annus executori testamenti datus currere incipiat, dict. n. 4 dict. l. 6, et num. 4 l. 8 tit. 10 part. 6. — Tempus quo l. inspicatur, ut hæres ratione damnorum datorum in rebus legatis, possit quartam Falcidiam deducere, vel non, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — quod inspiciatur ad cognoscendum, an ex fructibus hæreditatis ipsius possessor sit effectus locupletior, vel non, n. 3 l. 4 tit. 14 part. 6. — intra quod mater vel alii consanguinei minoris ei tutorem petere debeant, quale sit, n. 4 in princ. l. 12 tit. 16 part. 6. — intra quod ecclesia, fiscus, vel respublica possunt petere restitutionem in integrum, quando damnum sibi datum fuit enormissimum, n. 8 per text. ibi, l. 10 tit. 19 part. 6. — intra quod actioni injuriarum per injuriam contra injuriantem proponi debet, n. 4 et 2 l. 22 tit. 9 part. 7. — intra quod maritus teneatur uxorem suam accusare de adulterio, n. 3 in fin. l. 2 tit. 7 part. 7. — Et qualiter quinquennium, vel aliud tempus currat in hac accusatione adulterii, n. 9 l. 3 ibid. — Et quod tempus detur marito ad accusandum adulterum de adulterio, n. 4, 2 et 4 l. 4 tit. 17 part. 7. — Tempus gratiæ quod conceditur ab inquisitoribus, quod dicatur, n. 3 in princ. l. 2 tit. 26 part. 7.

TEMPORE INTERDICTI, an possint horæ in ecclesiis dici, et mortuis dari sepultura, n. 2 l. 15 tit. 9 part. 1.

TENENI in quibus vinum servatur, dicuntur ita, id est, tenendo, n. 3 l. 8 tit. 8 part. 5.

TENENTES aliquod fortalitium si gravamina vassalis inferant, debent puniri, n. 6 l. 22 tit. 13 part. 2. — castellum si contumaces sint in veniendo ad Regis mandatum, quomodo puniantur, n. 8 dict. l. 22. — castellum, an teneantur de levissima culpa, n. 40 l. 9 tit. 18 p. 2. — Et quid si illud perdant propter violentiam inimicorum; et quid si tunc aliqua præcesserit culpa ipsorum, ibid. — Tenentes fortalitia debent esse nobiles ex utroque parente, liberales, fortes, et sapientes, n. 4 cum sequent. l. 6 per text. ibi, tit. 18 part. 2. — castellum potius debent omnia mala pati, quam in malo consentire, n. 6 l. 6 tit. 18 part. 2. — castellum, an habeant jurisdictionem in alios custodes castri delinquentes in eorum officio, n. 6 l. 9 tit. 18 part. 2.

TERMINI sunt de jure gentium, et debent esse tales,

quòd tempore non consummantur, n. 7 l. 2 t. 4 part. 1. et n. 11 l. 2 tit. 18 part. 3. — ferè semper dividuntur per rivos, et in dubio si aliter non constet, flumen videtur dividere, dict. n. 2. — Terminus frustra dabitur ei qui non vult corrigi, n. 4 l. 25 tit. 13 part. 2. — an debeat in citatione exprimi, et an sine tali præfinitione citatio valeat, n. 4 l. 11 tit. 7 part. 3. — ad liberandum super responsione, an sit testi dandus, vel parti, cum positionibus responditur, n. 2 et 3 l. 11 tit. 21 p. 3. — Termini possunt per iudicem limitari vel ampliari, licet à lege positi sint, n. 4 l. 6 tit. 16 part. 5. — ad testes producendos elapsi, si jus adversarii non fuit factum deterius, an postea testes recipi non possint, n. 3 leg. 34 t. 16 part. 3. — Terminorum appositio, an sit de substantia instrumenti, scilicet, privilegii, num. 5 leg. 2 tit. 18 part. 3. — Termini per flumina, rivos, per castella, et per villas, solent distingui, vel per montes, non verò per vias privatas, et quare, n. 7 dict. l. 2 tit. 18 p. 5. — in dubio præsumuntur divisi per flumina, si aliter de divisione non constaret, n. 7 l. 2 tit. 18 p. 5. — Terminus si præfixus non sit in mutuo, quando fit, quando ille qui recepit restituere debeat, n. 3 l. 70 tit. 18 p. 5. — parti datus si in eo probationes non aduxerit, an iudex in causa illa sententiare possit, n. 7 l. 15 tit. 22 part. 3. — ad appellandum datus, an possit de partium consensu prorogari, n. 3 l. 22 tit. 23 part. 3. — qualis detur ad appellationem prosequendam in quibuscumque causis, n. 4 l. 23 t. 23 p. 3. — ad finiendam appellationem qualis esse debeat, n. 4 dict. l. 23. — ad petendos apostolos à quo tempore currat, n. 2 l. 26 t. 23 part. 3. — Terminus debet præfigi appellanti per iudicem à quo, intra quod se præsentet coram iudice ad quem; et quid si à iudice non fuerit terminus præfixus, n. 4 l. 23, et n. 4 l. 26 tit. 23 p. 5. — Termini, et montes sunt communes civitatum, in cujus territorio sunt, et in hoc civitas habet fundatam intentionem suam, n. 6 l. 9 t. 28 p. 3. — pascuorum ita pertinent pauperibus, sicuti divitibus, et quilibet secundum quod indigeat, de eis utetur, n. 9 d. l. 9. — Et quid si divites plures greges habeant, ex quo pauperes damnificantur, dict. n. 9 l. 9 t. 28 p. 3. — Et an dominus illius terræ fruatur terminis, sive ibi inhabitaverit, sive non, dict. n. 9. — Et quid si sit monasterium, vel ecclesia, ibid. — Termini civitatum an possint ab aliquibus præscribi, licet via publica, exitus, et fossæ publicæ, et alia omnibus communia præscribi minime possint, n. 4 l. 7 t. 29 part. 3. — publici, et quid de istis fiat, si cives alibi se conferant moraturos, n. 4 l. 26 tit. 31 p. 3. — Terminus dari non debet maleficiato, si uxor quæ matrimonii dissolutionem petit, per certam probationem ostendat ejus frigiditatem, n. 4 et 5 l. 6 t. 8 part. 4. — qualis debeat accusatio dari ad componendum rem familiarem, n. 4 l. 10 tit. 25 p. 4. — Termini publici peti possunt à civibus alicujus loci, ut ibi vineas, et oliveta plantare possint, unde percipiant alimenta, n. 9. ibid. — Terminus si non apponatur, quando res mutuatur intra quod tempus mutuans mutuum repetere possit, n. 6 l. 2 per text. ibi, tit. 1 p. 5. — Terminorum probatio qualiter fiat, et quid de terminis antiquis, n. 8 l. 10 t. 13 part. 6. — Et de pœna